

(א) בעל סוסה יואל מלאי, שלא היה האלף (עצם פועל לשעבר
אם בני ישראל) בלעם יאץ, אלוהי שחק, יתרו היה. בלעם שיצא נהג
בחרב, אלוהי שחק נידון ביסורים, יתרו שבת, זכה ונתן ישרו
בלשון הכזית.

ואסתמי מה שאלך שחק ה' אפני שלי יוציא לו אם יאמה,
אבל מאה אנו באלים שניצול ביסורים, שהן קשים יותר מאיתיה.
כמו שמציל במצא, אלא אלו נאצוהו היסורים - לאמר גיטל ודצוה
הוא פלתי לצלוא, וביחוד יסורי אלוהי ה' קשים ביותר.
והניחוי ה' דיסורים אינם רק עונש אלא חסא, ואלו שד' היסורים
אמורים לאדם שחטא, וד' היסורים יסד במה חטא. אלוהי שחק אפני
שחט בלוי שלי יוציא כאם אם יאמה, הוא יסורי אלוהי להורו
אם שציתו, דמי שמתו ביסורים יוצק ונצחק, והגם שגרד כי
אין בצדקתו להשיב לו בלאוואה, כי שצד היום כעבאב לו
בוצק, וזה א היום לאלוהי חטא, כי אילו ה' בלעם צדקת א
ישראל, ה' בוצק, אלא שלי ה' אומר בזה כאם.

וכן היום אמי בני האל, הנקראים "אי נח", שלי התעלל אלוהי,
אם כי לא ה' אלא בתעלולו כיון שלי ה' שם צדיקים, אלא יקרא
אילו ה' בלעם א חייבן היום, ה' מתעלל, וכיון שלי צדק והתעלל,
סימן הוא שלי בלעם לו, בני הצורק, א יצו היום, אכן נקראים
אי התעלל "אי נח".

ואיפני, אין אוקראינים אלא אברהם, שהתעלל א סדא, אד שלי אצו
עצם צדיקים שם, ואז הפסיק להתעלל א סדא.

(ב) כי יהי להם דבר בו עלי - כי ביום הדבר בו עלי בלי העקבה
על בלי הדברים, רק הדבר בזמן, ולכן כתוב בלשון יחיד, והוא דן
בלי מהו פנים. (מגן אברהם)

(ג) לוי תרצה - יש הבדל לני סעם השילון והתמלול, בזהב מהם
כתוב תרצה בק"ל, והלוי כתוב תרצה בפתח. דבר
באט מוסרם על האיד"ש שלי הקיט להקניה ואורה, כי רבים האיד"ש הפילה"
(במקומות). ומה שהקיש להקניה ואינו אורה, "והקושים על הוואיה" (פסוק
משל), נמצא בה' סוגי קצתו, אחר עי קצתו הפה, שילין אורה,
והקניה עי פתחו הפה, שלי הקיש להקניה ואורה. (הקדמה)

(ד) ויהי חתן אלה אה כי אשר הוא אשה עצם איאמר מה הדבר הזה
אשר אהב. אשה עצם ב' - אשה עצם ג' דברים א) לשאלת אני העבודה
בדבר" אלקים. ב) להקיש חתן בתורה, "והקדשתי את חתני האלקים
ואת תולדותי". ג) מלפס בין איש לנעמה. ליתר הסכים לפני
דברים הנמשכים, משם באה לעצמו בלעדי אשה כמו שאמר יתרו
גמל, רק הדבר השלישי אלקים, הרי יכנסו לעצמו עי יתרו, ואל
יתרו ואמה תיכנה ב'. וזהו מה שכתוב כאן ויהי חתן אשה ויה
על אשר הוא אשה עצם, איאמר מה הדבר הזה - בלשון יחיד -
זיהו אומה הדבר השלישי, וכן שמו"ל "מזל אהב ואלו עצרן אכ
העם נצח עליך חתן עד דבר" וזהו מלפס, דהדמיות בישבה ובאלי
הקדמים בצמידה. (הערה)

(ה) 5 הצטרף הצדף י"ב. א"י, וצדף כ"ב א"י הצטרף הצדף י"ב. א"י.

יתקן שתי תולדות בדין סנהדרין גדולה של שבעים ואחד (וילהלם
 בילקום שבעים ואחד, כמלאיג דסוף פ"ק דסנהדרין. א) דברים שהם
 מצד עצמם צריכים בדין גדול כגון ארון שבת שיצא לו, או נביא
 שקר, או לעשות ציווי הנגזר, כל אלו נקראים דברי גדול צריכים
 בדין גדול, וזהו יבואו אליהם כי משה בעקבות שבעים ואחד.
 ב) אם נולד ספק או מחלוקה באיזה דין, ההכרעה תלויה
 בבדין גדול, וזהו הדבר הקשה יבואו אליהם. (הערה)

(א) כה תאמר לבית יצחק ותלמיד לבני ישראל - בית יצחק ואלו הנשים, בני ישראל ואלו הנשים. והנשים הנשים לאנשים, דהכלב היא אם לבן אן האיש נכסי הארץ, ואמר וזרעו אן האשה, ונחמו דמלך, דאברהם נחם ברוח צדקתו לבשרו, והיינו דכלכלה היא לא אסביה לאביו, אלא בצל נחם ברוח גם היא גברה (ואלו איצוניה הולדת). ואמר בסוף. בן ה' בדר ארץ תורה, יצחק הקדש דהנשים יצאו דצדקן איצוניה הסיב בלי שאם הכרח ואלו, ואכן צוה שיאמי ותחלה תנשים ואחר לאנשים. (היה - האלו)